

V mládí často říkal jsem si, že mi patří svět,
za peníze na holiče koupil krabku cigaret,
po pár pivech myslel jsem si, že všechno znám a vim,
když pak ale zavírali, zjistil jsem, že domů netrefim.

Co jsem asi tenkrát od života chtěl,
možná všechno, možná nic, radši jsem to zapomněl,
když odbylo osmnáct, řekl jsem: "A dost!"
a teď dělám muziku - ne pro peníze, ale pro radost.